

munernes Statstilskud opad med en meget stor Fart, forholdsvis langt stærkere, end hvis de sociale Udgifter paa tilsvarende Maade gik opad. Der er jeg noget i Tvivl om, at man uden videre kan tage Indkomst- og Formueskatten som Grundlag for en retfærdig Fordeling og saadan uden videre sige: Jo mindre Indkomst- og Formueskat, des fattigere. Der er alligevel en Ting, man maa tage i Betragtning, og det er, at den samme Indkomst og Formue betyder ikke ganske det samme, uanset, hvor man har den. Ærede Medlemmer ville sikkert være paa det rene med, at en Indtægt som f. Eks. 2,000 Kr. om Aaret er mere værd i Bording og Haderup, end den er i København, man lever paa en noget anden Fod paa de Steder end her i København. Den ærede Forslagsstiller, der sagde adskilligt om København, syntes aabenbart, at Københavns Kommune var en overordentlig ødsel Husholderske, og han tænkte sig maaske i det hele taget, at Københavnerne vare ødsle. Jeg skal ikke kaste mig ind i en Diskussion om dette Spørgsmaal, men jeg bør dog understrege dette, at naar Københavns Kommune giver mange Penge ud, skyldes det for en stor Del Statens Love for Københavns Kommune lige saa godt som for de andre Kommuner. Naar Udgifterne for den enkelte Person, som f. Eks. forsørges paa en Plejeanstalt eller andet lignende her i Byen, synes meget høje i Forhold til det tilsvarende ude i Landet, skyldes det dog i ikke ringe Grad dette, at alt eller i hvert Fald største Parten af, hvad Kommunen skal skaffe til disse Mennesker, er dyrere her i København end paa Landet. De Grunde, man bygger paa, de Bygninger, man opfører, maa nødvendigvis blive forholdsvis dyrere i København end mangfoldige Steder ude paa Landet. Jeg skal ikke kaste mig ind i Enkeltheder, men jeg tror ikke, man ligefrem bør glemme det almindelige Synspunkt, at alle Ting nødvendigvis maa koste mere i en stor By som København end adskillige Steder paa Landet. Noget af det samme gælder, naar man sammenligner de forskellige Landsdele med hinanden, der er Landsdele, hvor Udgifterne til de almindelige Livsfornødenheder ganske naturligt ere større end i andre Landsdele.

Det ærede Medlem pegede paa et Punkt, hvor man syntes, at København havde været særlig ødsel, han tænkte paa det nye Raadhus i København. Jeg forstaar godt, at man kan blive ked over

at se, at man har givet saadant noget som 6 Mill. Kr. ud til det nye Raadhus. Men paa den anden Side bør det ærede Medlem dog ikke undervurdere, at Hovedstaden ogsaa har visse Forpligtelser med Hensyn til nogle af de Bygninger, der saaledes rejses, og jeg synes, at det er af en vis national Værdi for Danmark, at Landets Hovedstad har et Raadhus, der kaster Glans over Byen — jeg tror, man skal søge ikke helt lidt rundt for at finde andre Storbyer, der have Sidestykket til det, og at det sjældent overgaas i andre Lande —, det er saadanne Forpligtelser, som Stillingen som Hovedstad paalægger denne By, og det maa man ikke helt se bort fra, naar man vurderer, hvorledes Byen holder Hus med sine Midler.

Der er imidlertid en anden Bemærkning, jeg gerne vil knytte til Indkomst- og Formueskatten, og det er denne, at netop den Regel, at Statstilskuddet vil blive i saa ganske overordentlig Grad afhængigt af Indkomst- og Formueskattens Størrelse, vil medføre nogen Fristelse til at skaffe Indkomst- og Formueskatten nedad i de forskellige Kommuner, fordi det vilde være en saa overordentlig stor Gevinst for dem, om de paa Regnskabet kunde opføre en meget lav Indkomst- og Formueskat. Jeg tror, der er en Risiko her. Da man i sin Tid gav Skattelovene i 1903, vilde man maaske ikke have bekymret sig saa meget om dette Punkt, men i de Departementer, hvor man tumler med Skatten, har man den Dag i Dag et levende Indtryk af, at der er nogle Steder, hvor Indkomst og Formuen opgives noget lavere, end hvad der svarer til Virkeligheden, og dette Indtryk, er jeg bange for, vilde blive noget forstærket, hvis man gav denne Skat en saa forøget Betydning, som det her vilde være Tilfældet.

Det er nogle af de Indvendinger, som jeg fremdrager, ikke for at bekæmpe det ærede Medlems Forslag, men blot for at se det fra den anden Side ogsaa, se, hvilke Vanskeligheder der vil møde paa Vejen. Til disse Vanskeligheder vil komme en anden, nemlig selve dette at faa et nyt Statstilskud, foruden de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. yderligere $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Indenrigsministeren kunde maaske for et Aar siden med en vis Sindsro have sagt Ja til dette uden at risikere at komme i Konflikt med Finansministeren, men det er maaske lidt vanskeligt i dette Øjeblik at sige Ja til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Udgift af Statskassen uden at møde Indvendinger fra Finansministeren, men denne Side af Sagen var der Mulighed for at